

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ
อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

คำนำ

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ ตามขั้นตอนและวิธีการแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นฯ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด มีความสัมพันธ์ในเชิงพื้นที่และเป็นการบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ และประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลมีความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างครอบคลุม และสอดคล้องกับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

อาศัยอำนาจตามในข้อ ๔ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๘๑๐.๓/ว ๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ

สารบัญ

		หน้า
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมที่แก้ไข	๑ - ๔๙
ส่วนที่ ๓	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติที่แก้ไข	๕๐ - ๕๕
	บัญชีโครงการแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๕๖ - ๖๐
	แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๖	

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ
เรื่อง ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี ตามขั้นตอนและวิธีการแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นฯ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด มีความสัมพันธ์ในเชิงพื้นที่และเป็นการบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ ข้อ ๒๑ และข้อ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายทิพย์ชยภล เพทวยวิราพันธ์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ

หลักการและเหตุผล

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ และหนังสืออำเภอวิหารแดง ที่ สป ๐๐๒๓.๑๕/ว๑๗๕๔ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕ ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทั้งนี้ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๕ มาเป็นแนวทางด้วย ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ มีความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างครอบคลุม และสอดคล้องกับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขงบประมาณและงบประมาณที่เพิ่มขึ้น ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ ของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตามระเบียบและหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ จึงอนุมัติแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

ของ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑ /๒๕๖๖

ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ

อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

๑.)แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คติพจน์ประจำชาติ **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”**

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

๑.๑. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาภาคที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศ ในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อ

ยอดอดีตและปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักชาติ ศาสนา และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัวชุมชน และสังคมให้นานที่สุดโดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของ รัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้าง จิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความ ชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดย

กระบวนการยุทธธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและการ
อำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

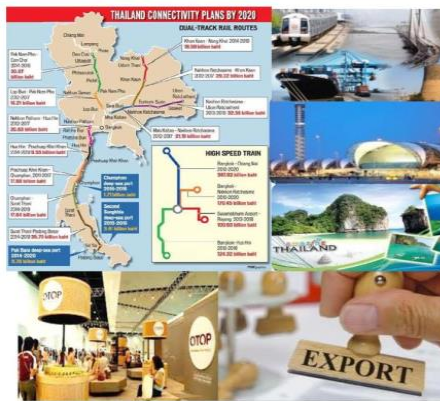
กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

1.ด้านความมั่นคง

- (1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและสถาปนาครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การศึกษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาผลประโยชน์ความมั่นคงกับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการมีภูมิคุ้มกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่นวราชอำนาจมากขึ้น

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

2.ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การพัฒนาระบบทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่การค้าเสรี
- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรมรายย่อยสู่เกษตรกรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
- (5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา
- (6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

3.ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

4.ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

- (1) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (2) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูตทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

5.ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

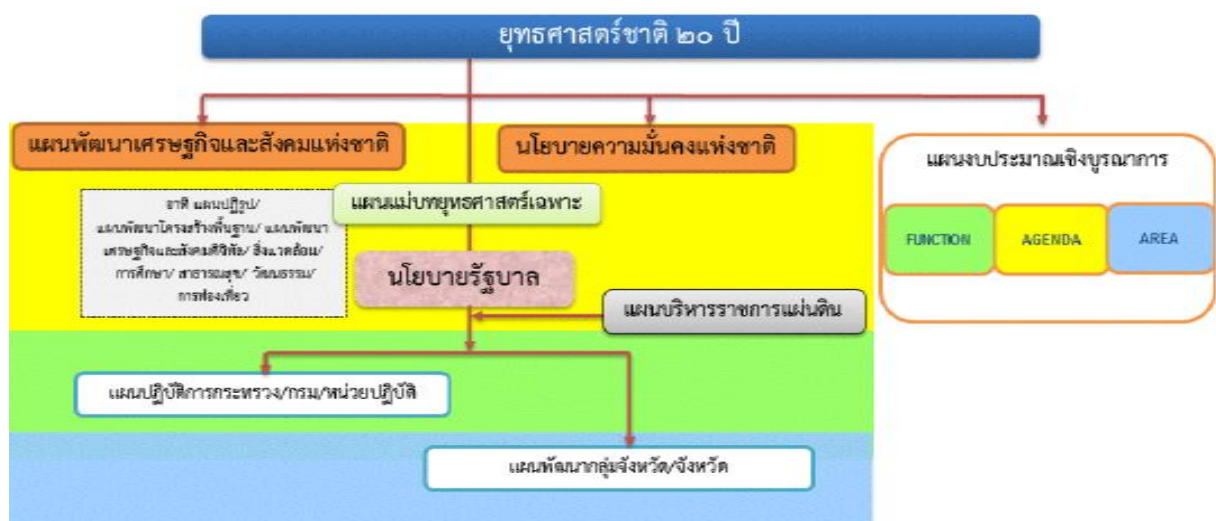
กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

6.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
- (6) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (7) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (8) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

จากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นแผนพัฒนา ฉบับแรก ที่เริ่มต้นกระบวนการยกร่างกรอบแผนภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและจะมีผลในการใช้เป็นกรอบเพื่อกำหนด แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนปฏิบัติการในช่วง ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยการ กำหนด ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ได้นำมาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็น หลักนำทางใน การขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ไปสู่การบรรลุเป้าหมายในมิติต่าง ๆ ภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติอย่าง เป็นรูปธรรม ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยอยู่ในสภาวะที่ต้องเผชิญกับ ความท้าทายจากภายนอกและ ภายในประเทศที่มีความผันแปรสูงและมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ในอนาคต ทั้งที่เป็นผลสืบเนื่องมาจาก สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และข้อจำกัด ของโครงสร้างภายในประเทศที่ยังคงรอ การปรับปรุงแก้ไขในหลายมิติ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับ ปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน ตลอดจนผลจากการเปลี่ยนแปลง ของปัจจัยที่จะมีอิทธิพลต่อโครงสร้างและองค์ภาพพ ของประเทศในทุกมิติ เพื่อนำมาประมวลผลประกอบ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศที่ควรมุ่งไปในอนาคต บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้อง กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้น ในการที่จะนำพาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่เศรษฐกิจมี ความเจริญเติบโตท่ามกลางสังคมที่สมานฉันท์ ทนสมัย ก้าวหน้า ควบคู่ไปกับสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการดูแลรักษาและ ใช้ประโยชน์อย่างสมดุลในระยะยาว เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ให้สามารถ เติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลาง ความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้านจากภายนอก และสามารถบรรลุเป้าหมายระยะ ๒๐ ปี ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ในแต่ละช่วงระยะเวลา ๕ ปี ที่คำนึงถึงความสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ชาติ แนวนโยบายแห่งรัฐ รวมถึง สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและโลก นอกจากจะต้องคำนึงถึงความสำคัญของมิติการพัฒนา ด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อภาพรวมของประเทศ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรมนุษย์ สิ่งแวดล้อม การ พัฒนาที่ยั่งยืน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ นวัตกรรม ตลอดจนการพัฒนาเชิงพื้นที่ และความสามารถในการ แข่งขันของประเทศแล้ว การประมวล กระบวนการหลักเพื่อสังเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่ประเทศไทยควรให้ ความสำคัญและเป็นจุดมุ่งเน้นใน ระยะของแผนพัฒนาฯ ยังเป็นเงื่อนไขที่มีนัยสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการ พัฒนาประเทศในระยะยาว โดย แผนที่มีจุดเน้นชัดเจนจะช่วยสนับสนุนให้การพัฒนาประเทศได้รับการสนับสนุน จากทุกภาคส่วนบนเป้าหมาย ร่วมที่ชัดเจน ในขณะที่เดียวกันยังเอื้อประโยชน์ต่อการติดตามตรวจสอบและ ประเมินผลความสำเร็จของแผน เพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการและวิธีการดำเนินงานให้บรรลุผลลัพธ์ที่มุ่งหวังได้ อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อนที่จะมีการประกาศใช้ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแผนหลักเพื่อ เป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัติราชการและแผนในระดับปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำคำของบประมาณ รายจ่าย ประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ผ่าน ๆ มา จึงมีลักษณะการ กำหนดประเด็นการพัฒนาประเทศในภาพกว้างที่ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ ทุกระดับสามารถ เชื่อมโยงภารกิจและจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำของบประมาณให้อยู่ภายใต้กรอบ การสนับสนุนเป้าหมายของ แผนพัฒนาฯ การพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมามีให้ความสำคัญกับมิติการพัฒนาประเทศทุก ด้านอย่างเท่าเทียมและสมดุลกัน โดยจุดเน้นของแต่ละยุทธศาสตร์ การพัฒนาจะมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายการ

พัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น จากการขับเคลื่อนการพัฒนาของ แต่ละมิตินำไปสู่การบูรณาการผลรวมที่สนับสนุนการดำเนินงานซึ่งกันและกัน และส่งผลให้ประเทศบรรลุเป้าหมายใน ภาพใหญ่ที่กำหนดขึ้นภายใต้แผนพัฒนาฯ ได้

แผนภาพที่ ๑-๑ ภาพรวมความเชื่อมโยงของแผน ๓ ระดับ ที่มา: สศช. (๒๕๖๒)

อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นมา รูปแบบการจัดทำแผนเพื่อวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศได้มีการปรับเปลี่ยนไปอย่าง มีนัยสำคัญ โดย มาตรา ๖๕ ภายใต้หมวดแนวนโยบายแห่งรัฐ ได้กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็น เป้าหมายการพัฒนา ประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนระดับ ๒ และ ๓ ตลอดจนการจัดทำ กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็น พลังผลักดันร่วมกันไปสู่การบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติให้ม ีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบนั้น ยุทธศาสตร์ชาติซึ่งเป็น แผนระดับที่ ๑ จะทำหน้าที่เป็นกรอบทิศทางการ พัฒนาประเทศในภาพใหญ่ที่ครอบคลุมการสร้างความมั่นคง ระหว่างการพัฒนาประเทศด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยมีแผนระดับที่ ๒ เป็นกลไกสำคัญใน การถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อน ประเทศในมิติต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยแผน แม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่ แผนระดับต่าง ๆ โดย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนที่คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้าม ระหว่างยุทธศาสตร์ ๓ และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความ สอดคล้องไปใน ทิศทางเดียวกัน ขณะที่แผนการปฏิรูปประเทศจะทำหน้าที่เป็นแผนที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยน แก้ไข ปัญหา อุปสรรคเร่งด่วนเชิงโครงสร้าง กลไก หรือกฎระเบียบ เพื่อให้รากฐานการพัฒนาภายในประเทศมีความ เหมาะสม เท้าทันกับบริบทการพัฒนาที่ประเทศต้องการมุ่งเน้น โดยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติทำ หน้าที่เป็นแผนระดับที่ ๒ และเป้าหมายการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและ มุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปี ของแผนยุทธศาสตร์ชาติ โดยคำนึงถึงพลวัตและเงื่อนไขการพัฒนาที่ประเทศ เผชิญอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องปรับจุดเน้นการดำเนินงานมุ่งสู่การเสริมสร้างความสามารถ ของประเทศให้สอดคล้อง ปรับตัวเข้ากับ เงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการระบุทิศทางการพัฒนาที่มีความชัดเจน จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศตั้งแต่ระดับ ทิศทาง โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนกลยุทธและกลไก ในการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติมีความเชื่อมโยงกันในทุก ระดับ และจะเป็นกำลังในการนำพาประเทศไปสู่ การบรรลุเป้าหมายระยะยาว ทั้งนี้ ประเด็นการพัฒนาสำคัญ นอกเหนือจากที่ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ จะยังคงได้รับการเน้นย้ำให้ความสำคัญและดูแล ขับเคลื่อนผ่านแผนระดับ ๒ เพื่อถ่ายทอด แนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การ

ปฏิบัติเช่นเดียวกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนที่อยู่ในระนาบเดียวกัน นอกจากนี้ นโยบาย และแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติยังเป็นหนึ่งในแผนระดับ ๒ ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรอบหรือทิศทางในการ ดำเนินการ ป้องกัน แจ้งเตือน แก่ไข หรือ ระวัง

ยับยั้งภัยคุกคามทุกรูปแบบเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ ที่มีความ ครอบคลุมมิติและประเด็นการพัฒนาของ

ประเทศอย่างรอบด้าน โดยแผนระดับที่ ๒ ทั้ง ๔ แผนข้างต้น จะเป็น กลไกที่ช่วยถ่ายทอดแนวทางการ ขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติใน แผนระดับที่ ๓ ซึ่งเป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ ระบุการดำเนินงานภายใต้แผนงาน โครงการที่ความชัดเจนตามภารกิจ ของหน่วยงานของรัฐ เพื่อที่จะสนับสนุนการ ดำเนินงานของแผนระดับที่ ๒ และยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้บนความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน ของแผนทุกระดับ

แผนภาพที่ ๑-๒ องค์ประกอบของแผนระดับที่ ๒ ที่มา: สศช. (๒๕๖๒)

ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) สามารถระบุ ทิศทางและประเด็นการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปีที่สองของ ยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีการระบุเป้าหมายของประเด็นการพัฒนาที่ต้องดำเนินการอย่างชัดเจน และสอดคล้อง กับแนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ สภาพการณ์เศรษฐกิจและสังคมทั้งภายในประเทศและในระดับโลก ตลอดจนเชื่อมโยงและส่งเสริมแผน ระดับที่ ๒ อื่น ๆ ในระนาบเดียวกัน ให้สามารถทำหน้าที่เป็นกลไกในการ ถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติ ต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การดำเนินการในทางปฏิบัติ ภายใต้แผนระดับที่ ๓ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการ สนับสนุนและบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติได้อย่าง เป็นรูปธรรม จึงจำเป็นต้องมีการปรับกระบวนการทศในการ จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการ กำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนา ประเทศที่ต้องการมุ่งเน้นและบรรลุผลภายในช่วงเวลาของแผน ให้สามารถชี้ชัด ถึงเป้าหมายหลักที่ประเทศ ไทยต้องดำเนินการให้เกิดผล และเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายย่อยในมิติที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านที่ ต้องเร่งดำเนินการ หรือต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป้าหมายหลักบรรลุผล สามารถเสริมสร้างให้ประเทศสามารถ ปรับปรุง จุดอ่อน ลดข้อจำกัดที่มีอยู่เดิม และพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องกับพลวัตและเงื่อนไขใหม่ของโลก เพื่อให้ ประเทศไทยสามารถเติบโตต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง ความไม่แน่นอน และความซับซ้อนที่มากขึ้นของโลกยุคใหม่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้ดำเนินการจัดทำ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการ มุ่งเน้น โดยเริ่มต้น จากการสังเคราะห์ วิเคราะห์แนวโน้ม พร้อมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้ง ภายในประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก เพื่อประเมินความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาประเทศภายใต้บริบทเงื่อนไข ข้อจำกัดที่ประเทศไทยต้องเผชิญอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยพิจารณาองค์ประกอบของ การพัฒนา ประเทศในมิติต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงหรือเป็นองค์ประกอบของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

อย่างรอบด้าน ก่อนนำมาสู่การกำหนดจุดเน้นเชิงเป้าหมายที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญ และมุ่งเน้นดำเนินงานให้บรรลุผลในระยะของแผนพัฒนา เพื่อให้ประเทศพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืนและ สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

หลักการและแนวคิด

แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศ ใน ระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนานบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของ **ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี** ควบคู่กับการใช้เงื่อนไข ๒ ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่ **เงื่อนไขความรู้**โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และ**เงื่อนไขคุณธรรม** โดยยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลง อันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) **การพร้อมรับ (Cope)** หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติ ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับ สู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว (๒) **การปรับตัว (Adapt)** หมายถึง การปรับทิศทางรูปแบบ และแนวทางการ พัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหา ประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้น และ (๓) **การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform)** หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “**ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง**” โดยมุ่งเสริมสร้าง**คุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม** ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งเสริม**ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป**

๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ **เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว** โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของ ประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ **ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม** เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่ สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทัน่วงที่การกำหนดทิศ

ทางการพัฒนา ประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมี**วัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่

ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคม ยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของ ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกัน และ ความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มี โอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการ ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘จัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ โดยหมวดหมู่การพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนา ประเทศไทยได้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา

ทั้งนี้ หมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิบดีได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

Sustainable Development Goals หรือ SDGs

คือ เป้าหมายการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน จาก “องค์การสหประชาชาติ” (United Nations) เพื่อเป็นแนวคิดธุรกิจหรือการดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบัน มีหลากหลายประเทศทั่วโลกเข้าร่วมลงนาม โดย SDGs มีวัตถุประสงค์เพื่อยุติความยากจน ปกป้องพิทักษ์โลก ทำให้ทุกคนมีความสงบสุขและความมั่งคั่งอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่องค์การสหประชาชาติกำหนดไว้ มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย

SDGs จึงกลายเป็นพันธกิจร่วมของประเทศ ๑๙๓ ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ ประเทศไทยเอง ก็เป็นหนึ่งในประเทศที่เข้าร่วมกับพันธกิจนี้ ด้วยเป้าหมายเดียวกันที่คำนึงถึง ปัญหาความยากจน ความ เป็นอยู่ในสังคม และสภาพสิ่งแวดล้อม ได้ร่วมลงนามในวาระการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติใน วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และได้เริ่มต้นแผนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๓ โดยใช้เวลากว่า ๑๕ ปี เพื่อให้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ โดย SDGs นั้นมีกรอบการดำเนินธุรกิจและเป้าหมายที่ชัดเจน เน้น ย้ำให้ประเทศทั่วโลกตระหนักถึง เพื่อให้เกิด “การพัฒนาอย่างยั่งยืน” โดยมีการผลักดันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เพื่อเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามความเชื่อมโยง กันใน ๕ มิติ (๕P)

- People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕
- Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑
- Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕
- Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖
- Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมายประกอบด้วย

- **เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่**

เป้าประสงค์ ๑.๑ ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่ มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$๑.๒๕ ต่อวัน

เป้าประสงค์ ๑.๒ ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความ ยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

เป้าประสงค์ ๑.๓ ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของ แต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑.๔ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจน และเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็น เจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดกทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่ เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

เป้าประสงค์ ๑.๕ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างภูมิคุ้มกัน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อ เหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและ อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

- **เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและ ส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน**

เป้าประสงค์ ๒.๑ ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ใน ภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายใน ปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาคความต้องการสารอาหารของ หญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลง ร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี ๒๕๖๘

เป้าประสงค์ ๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒.๔ สร้างหลักประกันระบบการผลิตที่ยั่งยืนและสามารถนำไปปรับใช้ในระบบการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตและการผลิตได้ ที่ช่วยรักษาระบบนิเวศน์ ที่เพิ่มความเข้มแข็งในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศที่รุนแรง ความแห้งแล้ง น้ำท่วม และภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อคุณภาพพื้นที่และดิน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒.๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่ นา และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒.๖ เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารเงินของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๒.๗ แก่ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา

เป้าประสงค์ ๒.๘ เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

• เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าประสงค์ ๓.๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า ๗๐ ต่อการเกิดมีชีพ ๑ แสนคน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓.๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกลงให้ต่ำถึง ๑๒ คน ต่อ การเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓.๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคดื้อยาต้านจุลชีพ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓.๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓.๕ เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

เป้าประสงค์ ๓.๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๓.๗ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสานอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓.๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

เป้าประสงค์ ๓.๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓.๑๐ เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

เป้าประสงค์ ๓.๑๑ สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮาความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

เป้าประสงค์ ๓.๑๒ เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ ๓.๑๓ เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก

• **เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม**

และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ ๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

เป้าประสงค์ ๔.๓ ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔.๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔.๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิงสามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔.๘ สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๔.๙ ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๔.๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

• **เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง**

เป้าประสงค์ ๕.๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

เป้าประสงค์ ๕.๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

เป้าประสงค์ ๕.๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

เป้าประสงค์ ๕.๔ ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

เป้าประสงค์ ๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

เป้าประสงค์ ๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๕.๗ ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก

และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

เป้าประสงค์ ๕.๗ เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

เป้าประสงค์ ๕.๘ เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

• **เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน**

เป้าประสงค์ ๖.๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖.๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ใต้สถานะการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖.๓ ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖.๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชันหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๖.๗ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัยซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

เป้าประสงค์ ๖.๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

• **เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา**

เป้าประสงค์ ๗.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗.๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗.๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗.๔ ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗.๕ ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

- เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๘.๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

เป้าประสงค์ ๘.๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลายการยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

เป้าประสงค์ ๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน

เป้าประสงค์ ๘.๔ ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะไม่เชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนโดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘.๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน

เป้าประสงค์ ๘.๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๘.๗ ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘

เป้าประสงค์ ๘.๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

เป้าประสงค์ ๘.๙ ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘.๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

เป้าประสงค์ ๘.๑๑ เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๘.๑๒ พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

- **เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม**

เป้าประสงค์ ๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความ เป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าไปที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๙.๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่ม เหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

เป้าประสงค์ ๙.๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๙.๕ เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของ ภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี ๒๕๗๓ มีการส่งเสริม นวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร ๑ ล้านคน และการใช้จ่ายในภาค สาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

เป้าประสงค์ ๙.๖ อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศ กำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการให้แก่ประเทศใน แอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่ เกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ ๙.๗ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศกำลัง พัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่ม มูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

เป้าประสงค์ ๙.๘ การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้ มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายใน ปี ๒๕๗๓

- **เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ**

เป้าประสงค์ ๑๐.๑ ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุด ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐.๒ ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง สำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐.๓ สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของ ผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออก กฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

เป้าประสงค์ ๑๐.๔ เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เป้าประสงค์ ๑๐.๕ พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

เป้าประสงค์ ๑๐.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

เป้าประสงค์ ๑๐.๗ อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบปลอดภัยเป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี

เป้าประสงค์ ๑๐.๘ ดำเนินการตามหลักการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ ๑๐.๙ สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงินซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๑๐.๑๐ ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittance) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๓

- **เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์และยั่งยืน**

เป้าประสงค์ ๑๑.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียงปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๑.๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๑.๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๑.๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

เป้าประสงค์ ๑๑.๕ ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ โดยมีมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมือง รวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๑.๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวระหว่างพื้นที่ เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

เป้าประสงค์ ๑๑.๙ ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่ เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิต้านทานต่อภัย พิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกกระดับ ให้ เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๑.๑๐ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทาง การเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

• **เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน**

เป้าประสงค์ ๑๒.๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิต และการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการ พัฒนา และขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ ๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมี ประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๒.๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลด การสูญเสียอาหารจากระบบการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๒.๔ บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่ง เหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลด การปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพ ของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำ กลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๒.๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนว ปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๑๒.๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบายและ การให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

เป้าประสงค์ ๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนัก ถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๒.๙ สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

เป้าประสงค์ ๑๒.๑๐ พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของ การพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

เป้าประสงค์ ๑๒.๑๑ ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่ สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของ ประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้ สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศ

กำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

- **เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น**

เป้าประสงค์ ๑๓.๑ เสริมภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

เป้าประสงค์ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบายยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

เป้าประสงค์ ๑๓.๓ พัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ การเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าประสงค์ ๑๓.๔ ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี ๒๕๖๓ เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานและทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน

เป้าประสงค์ ๑๓.๕ ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

- **เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน**

เป้าประสงค์ ๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงเศษซากขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี ๒๕๖๘

เป้าประสงค์ ๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิต้านทานและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๔.๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๑๔.๔ ภายในปี ๒๕๗๓ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๑๔.๕ ภายในปี ๒๕๗๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

เป้าประสงค์ ๑๔.๖ ภายในปี ๒๕๗๓ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ ๑๔.๗ ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ ๑๔.๘ เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการวิชาการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้หลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๑๔.๙ จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

เป้าประสงค์ ๑๔.๑๐ เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want

- เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ป่าไม้ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าประสงค์ ๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟูป่า และการใช้ระบบนิเวศบนบก และ

ในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๕.๓ ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๕.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๕.๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี ๒๕๗๓ จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

เป้าประสงค์ ๑๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

เป้าประสงค์ ๑๕.๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

เป้าประสงค์ ๑๕.๘ นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรายในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๕.๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีที่ระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๕.๑๐ ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๕.๑๑ ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

เป้าประสงค์ ๑๕.๑๒ เพิ่มทุนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่า การเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

- **เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ**

เป้าประสงค์ ๑๖.๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

เป้าประสงค์ ๑๖.๒ ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

เป้าประสงค์ ๑๖.๓ ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

เป้าประสงค์ ๑๖.๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

เป้าประสงค์ ๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีการบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

เป้าประสงค์ ๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

เป้าประสงค์ ๑๖.๙ จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสุติบัตร ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๑๖.๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

เป้าประสงค์ ๑๖.๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๗.๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

เป้าประสงค์ ๑๗.๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๗ สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๑๗.๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ ๑๗.๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

เป้าประสงค์ ๑๗.๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๑๗.๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยการความสะอาดด้านเทคโนโลยีของโลก

เป้าประสงค์ ๑๗.๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

เป้าประสงค์ ๑๗.๘ ให้อินาการเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ

เป้าประสงค์ ๑๗.๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านการร่วมมือแบบเหนือ-ใต้-ใต้ และไตรภาคี

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้ต้องการการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษี และปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๓ เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๔ ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๕ เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๖ ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๗ สนับสนุนการส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๘ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี ๒๕๗๓

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

เป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคกลางขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคกลางลดลง

ประเด็นการพัฒนา

(ยุทธศาสตร์การพัฒนา)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์รวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่ตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาภาคกลางเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการผลิตกำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ พื้นฟูธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง)

วิสัยทัศน์

สร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อความเข้มแข็ง ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน

เป้าหมาย

๑. มุ่งเน้นผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง
๒. มุ่งใช้องค์ความรู้เชิงวิชาการผนวกกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาเชิงพื้นที่
๓. มุ่งใช้แนวความคิดเชิงสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนา
๔. มุ่งส่งเสริมความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และสถาบันการศึกษา
๕. มุ่งพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. มุ่งการปรับตัวสู่วิถีปกติแบบใหม่
๗. มุ่งให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนา

(ยุทธศาสตร์การพัฒนา)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตรอาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบน พื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมและการบริการในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงานแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสระบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

จังหวัดสระบุรี ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยดำเนินการวิเคราะห์และทบทวนข้อมูลทั่วไป ของจังหวัดสระบุรีศักยภาพ ตำแหน่งยุทธศาสตร์ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดสระบุรีที่ผ่านมา และแนวโน้มของสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน ทั้งหมดจำนวน ๖ ครั้ง ระหว่างเดือนสิงหาคม- เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๔ สามารถสรุปทิศทางในการพัฒนา จังหวัดสระบุรีปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ดังนี้

ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัดสระบุรี (Positioning) ได้แก่ HUG “อ้อมกอดจากธรรมชาติ”

High การผลิตที่มีมูลค่าสูง คุณภาพสูง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

Universal ความเป็นสากล ด้วยมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

Green เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คำนึงถึงผลกระทบต่อระบบนิเวศ

Positioning

เป้าหมายการพัฒนา “เมืองอุตสาหกรรมสีเขียวอัจฉริยะ สังคมแห่งคุณภาพชีวิต”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น
๒. ระดับการผ่านเกณฑ์การประเมินอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๓. ระดับดัชนีความก้าวหน้าของคนเพิ่มขึ้น

ประกอบด้วย ๔ ประเด็นการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์เพื่อรองรับอุตสาหกรรมและบริการ

สู่ ภูมิภาคอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยว และ บริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา จังหวัดสระบุรี แบ่งเป็น ๔ ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านเศรษฐกิจ

(๑) ด้านเศรษฐกิจภาพรวม ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านเศรษฐกิจภาพรวมตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป มูลค่าผลิตภัณฑ์ฯ เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita) และผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย ระดับดี จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราการขยายตัวต่อปีของมูลค่าทุนจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคลที่คงอยู่ และอัตราการขยายตัวต่อปี ของการลงทุนภาครัฐ และระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ และรายได้ของจังหวัด (ไม่รวมเงินอุดหนุน) ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่

(๒) ด้านเกษตร ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านเกษตรตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนโรงงาน/สถานประกอบการผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP อัตราเพิ่มเฉลี่ยของผลผลิตสินค้าเกษตร สำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (ประมง) ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (ประมง) และรายได้เงินสดสุทธิ ทางเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน ระดับดี จำนวน ๕ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่ สัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อภาคเกษตร สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้เงินสดสุทธิ ทางเกษตร ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (พืช) และปริมาณพืชพลังงาน ระดับปานกลาง จำนวน ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ พื้นที่ชลประทาน สัดส่วนหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตร เพียงพอตลอดปี และอัตราเพิ่ม ของแรงงานเกษตรในพื้นที่ และระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๕ ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานฟาร์ม GAP ปริมาณน้ำต้นทุนต่อความต้องการใช้น้ำ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ อัตราเพิ่มเฉลี่ยของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (พืช) และสัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินให้กู้ยืมเพื่อการเกษตร

(๓) ด้านอุตสาหกรรม ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านอุตสาหกรรม ตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราการเปลี่ยนแปลง ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน และสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ระดับดี จำนวน ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วน การใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย ระดับปานกลาง จำนวน ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่ และระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณ ลูกโซ่ สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่

(๔) ด้านการค้าและธุรกิจขนาดย่อม ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านการค้าและธุรกิจขนาดย่อม ตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีจำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ และอัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ระดับปานกลาง จำนวน ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติ การจดทะเบียน และระดับ ต้องปรับปรุง จำนวน ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่ กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่

(๕) ด้านการท่องเที่ยวและบริการ ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านการท่องเที่ยวและบริการ ตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดี จำนวน ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่ รายได้จากการท่องเที่ยวและระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ)

แบบปริมาณลูกโซ่ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยว ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาตัวกลางทางการเงิน ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ และสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่

๒) ด้านสังคม

(๑) ด้านสังคม (การศึกษา เรียนรู้ และอาชีพ) ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านสังคม (การศึกษา เรียนรู้และอาชีพ) ตามตัวชี้วัดของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราการอ่านของประชากรอายุ ๖ ปีขึ้นไป จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อจำนวน ประชากร และสัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจต่อจำนวนแรงงานในระดับบริหาร ทั้งหมด ระดับดีจำนวน ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย อัตราการเข้าเรียน ของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับปานกลาง จำนวน ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนคนอายุ ๖ ปีขึ้นไปปฏิบัติ กิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง สัดส่วนคนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและมีรายได้ และสัดส่วน แรงงานเพศหญิงต่อประชากรแรงงาน และระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราเพิ่ม ของผู้เรียนระบบทวิภาคีสัดส่วนคนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ร้อยละของเด็กนักเรียนที่มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและจำนวนผู้มีภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือปราชญ์ชาวบ้านเฉลี่ยต่อหมู่บ้าน

(๒) ด้านสังคม (สุขภาพ และสาธารณสุข) ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านสังคม (สุขภาพ และสาธารณสุข) ตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๖ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตรา ประชากรต่อแพทย์ ๑ คน ร้อยละของเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย สัดส่วนประชากรที่มีภาวะอ้วนและหรือภาวะ อ้วนลงพุง สัดส่วนผู้สูงอายุที่มีห้องน้ำ ท้องส้วมแบบโถนั่งห้อยเท้าภายในบ้าน สัดส่วนคนสูบบุหรี่ และอัตรา การเกิดมีชีพ ระดับดีจำนวน ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคน อัตราเพิ่ม ของการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ (โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง และ มะเร็ง) และสัดส่วนคนอายุยืน ๘๐ ปีขึ้นไปต่อจำนวน ประชากรทั้งหมด ระดับปานกลาง จำนวน ๙ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนคนดื่มสุรา สัดส่วนครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน สัดส่วนคนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี สัดส่วนผู้สูงอายุที่พักอาศัยอยู่ในห้องนอนชั้นล่างหรืออยู่บ้าน ชั้นเดียว อัตราการคลอดในมารดาอายุ ๑๐-๑๔ ปี สัดส่วนค่าใช้จ่ายประเภทเวชภัณฑ์และค่าตรวจ รักษาพยาบาลต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและ บริโภคเพียงพอตลอดปี อัตราการคลอดในมารดาอายุ ๑๕-๑๙ ปี และอัตราผู้ป่วยทางสุขภาพจิตต่อประชากร แสนคน และระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนคนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อย สัปดาห์ละ ๓ วัน ๆ ละ ๓๐ นาทีและ สัดส่วนครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น อย่างเหมาะสม

(๓) ด้านสังคม (ความยากจน และเหลื่อมล้ำ) ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านสังคม (ความยากจน และเหลื่อมล้ำ) ตามตัวชี้วัด ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย สัดส่วนคนจนด้านรายจ่าย รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มี รายได้ต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient) ระดับดี จำนวน ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด มูลค่า

สินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด สัดส่วนหนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มที่ยากจนที่สุด อัตราส่วนการออมเฉลี่ย ต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ระดับปานกลาง จำนวน ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่

อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน และระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ในระบบ ต่อครัวเรือนที่มีหนี้ทั้งหมดและสัดส่วนมูลค่าหนี้ในระบบต่อมูลค่าหนี้ทั้งหมดของครัวเรือน

(๔) ด้านสังคม (ชุมชนและครอบครัว) ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านสังคม (ชุมชนและครอบครัว) ตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนองค์กรชุมชน (สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร) ที่มีเสถียรภาพทางการเงินอยู่ในระดับมั่นคงถึงดีมาก สัดส่วน ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน และสัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปา ใช้ในครัวเรือน ระดับดี จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนองค์กรชุมชนต่อประชากรแสนคน อัตราเด็กที่อยู่ใน การคุมประพฤติ อัตราพึ่งพิง และอัตราเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ระดับปานกลาง จำนวน ๘ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี (ที่ผ่านเกณฑ์ประเมินและที่ได้ รับรางวัลทุกประเภท) ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด สัดส่วนครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของ ตนเอง สัดส่วนของครอบครัวขยาย สัดส่วนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต่อจำนวนหมู่บ้าน สัดส่วนผู้สูงอายุที่อาศัย อยู่ลำพังคนเดียว สัดส่วนครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ชุมชนหรือท้องถิ่น สัดส่วนครัวเรือนที่มีคนในครัวเรือนเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรในท้องถิ่น และสัดส่วนครัวเรือนที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย ร้อยละ ๑๐ ขึ้นไป และระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อจำนวน หมู่บ้าน และอัตราการจดทะเบียนหย่า

(๕) ด้านสังคม (สวัสดิการด้านสังคม) ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านความสังคม (สวัสดิการด้านสังคม) ตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ใน ระดับดี จำนวน ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนประชากรผู้ไปใช้สิทธิประกันสุขภาพ สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงสิทธิสวัสดิการประกันสุขภาพ และสัดส่วน แรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อ กาลังแรงงานทั้งหมด ระดับปานกลาง จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วมเฉลี่ยต่อโรงเรียน และสัดส่วนแรงงานที่เป็นสมาชิกกองทุน การออมแห่งชาติต่อกำลังแรงงานทั้งหมด และระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนการ ขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม และสัดส่วนคนพิการได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน ชุมชน หรือ ภาครัฐ

๓) ด้านความมั่นคง (ความสงบสุข และปัญหาในสังคม)

ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านความมั่นคง (ความสงบสุข และปัญหาในสังคม) ตามตัวชี้วัด ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีมากจำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนคดีอาชญากรรม และการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนต่อประชากรแสนคน และระดับ ปานกลาง จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน และสัดส่วนคดี ที่จับกุมได้ต่อคดีที่รับแจ้ง

๔) ด้านทรัพยากรทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ศักยภาพจังหวัดสระบุรี ด้านทรัพยากรทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๖ ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วน มูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดจากภัยธรรมชาติ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ จำนวนผู้เสียชีวิตจากภัยธรรมชาติ มูลค่าความเสียหายจากอุทกภัย และภัยแล้ง ปริมาณกากอุตสาหกรรม อันตรายที่เข้าสู่ระบบการจัดการ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัย และภัยแล้ง และสัดส่วนพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ต่อพื้นที่จังหวัด ระดับดี จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ระดับปานกลาง จำนวน ๕ ตัวชี้วัด ได้แก่ ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับ การจัดการอย่างถูกต้อง สัดส่วนพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์

ต่อพื้นที่จังหวัด สัดส่วนขยะมูลฝอยชุมชนที่นำไปใช้ ประโยชน์ และผลตรวจวัดคุณภาพน้ำ (WQI) และระดับต้องปรับปรุง จำนวน ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนระบบ พยากรณ์และอุปกรณ์เตือนภัยล่วงหน้า และจำนวนเรื่องร้องเรียนด้านปัญหามลพิษ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
(๑) วิสัยทัศน์	เมืองอุตสาหกรรมสีเขียวอัจฉริยะ สังคมแห่งคุณภาพชีวิต
(๒) พันธกิจ	๑) นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ๒) ดูแลให้มีการปฏิบัติบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม ๓) จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริมและช่วยเหลือประชาชนและ ชุมชนที่ด้อยโอกาสเพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ๔) จัดให้มีการบริการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาค รวดเร็วและมีคุณภาพ ๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรมหรือ หน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมายหรือที่มีกฎหมายกำหนด
(๓) เป้าประสงค์รวม	ประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัยในจังหวัดสระบุรีมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข รวมถึงมีรายได้หลักจากการผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยว และมี โครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐานและเป็น เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ภายใต้การพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม
(๔) จุดเน้นทางยุทธศาสตร์	๑. ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรม คำนึงถึงการพัฒนา อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หาพื้นที่ปลูกป่าเพิ่มพื้นที่สีเขียว ให้ จังหวัด ๒. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ พัฒนาผลิตภัณฑ์และ บริการ ด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาส/ยกระดับรายได้และสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับ ผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยวโดยนำวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่นมาสร้างงานและสร้างรายได้ ๓. ส่งเสริมการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านกระบวนการผลิตและ การแปรรูป ผลผลิตภาคการเกษตร เพื่อยกระดับราคาสินค้า ภาคการเกษตร การ ประชาสัมพันธ์เพื่อเพิ่มช่องทางการผลิต เพื่อแก้ไข ปัญหาความยากจนของ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระบุรี ๔. ปรับปรุงระบบโครงข่ายคมนาคม ซึ่งเป็นเส้นทางในการขนส่งสินค้า ด้าน อุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริม และกระตุ้นให้เกิดรายได้จาก ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งเพื่อลดปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองที่เกิดขึ้น จากการสัญจร
(๕) ประเด็นยุทธศาสตร์	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียว อย่าง ยั่งยืน ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์เพื่อ รองรับ อุตสาหกรรมและบริการสู่ภูมิภาคอาเซียน ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
(๖) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด	เมืองอุตสาหกรรมสีเขียวอัจฉริยะ สังคมแห่งคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี จึงกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์หลักในการดำเนินงาน ๔ ด้าน พร้อมเป้าประสงค์ในแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตจังหวัดสระบุรีให้มีความพร้อมเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการคมนาคมขนส่งและสาธารณูปโภคต่างๆ

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนในจังหวัดสระบุรีมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยการพัฒนากระบวนการศึกษา ระบบการสาธารณสุข การดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ใช้แรงงาน ตลอดจนการพัฒนาอาชีพ โดยการน้อมนำแนวพระราชดำริเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอันสามารถนำรายได้มาสู่ชาวสระบุรีอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระบุรีมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีวิต และทรัพย์สิน อาชญากรรมในพื้นที่ลดลง ปัญหายาเสพติด อบายมุขได้รับการกำจัดอย่างจริงจัง

เพื่อรักษาควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ปราศจากมลภาวะ คุณภาพน้ำ อากาศ เสียงได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบและจริงจัง และมีการบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ ส่งเสริมพัฒนาอาชีพสู่ความเป็นอยู่อย่างยั่งยืน

๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา

๒.๓ พัฒนาชุมชนน่าอยู่

๒.๔ เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๕ เสริมสร้างบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม

เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมการศึกษาทุกระดับของจังหวัดสระบุรี สามารถเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพบุคลากรในพื้นที่อย่างทั่วถึง มีการเสริมสร้างจิตสำนึกในด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมให้ซึมซับเข้าสู่จิตใจของประชาชน

เพื่อส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวของจังหวัดสระบุรี โดยการประชาสัมพันธ์และการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชน เพื่อดำรงชีวิตที่มีคุณภาพ

เพื่อส่งเสริม และอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาของจังหวัดสระบุรีให้ดำรงอยู่ตลอดจนสร้างจิตสำนึกและความตระหนักถึงคุณค่าให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนจังหวัดสระบุรี

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา

๓.๒ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์

เพื่อเสริมสร้างระบบบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเอง

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากร

๔.๒ ส่งเสริมบริหารงานองค์กร

๔.๓ ส่งเสริมมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๒.๑ วิสัยทัศน์

**“ ตำบลน่าอยู่ เขตชุมชนธรรม ส่งเสริมการศึกษา สร้างเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น
พัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจแบบพอเพียง ดูแลรักษาสีเขียว ”**

พันธกิจ

๑. จัดบริการขั้นพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ อย่างเพียงพอและทั่วถึง โดยควบคุมให้ สอดคล้องกับ ระบบผังเมืองรวมและมีความพร้อมในการรองรับการขยายตัวของชุมชน

๒. พัฒนาการ้องการบริหารส่วนตำบลคลองเรือให้เป็นเมืองน่าอยู่สภาพภูมิทัศน์สวยงาม มีความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปราศจากมลภาวะ

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ มีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีขีดความสามารถในการ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนตรงความต้องการของประชาชน โดยเสริมสร้างเครือข่ายการประสานงานทั้งภาครัฐและ เอกชนรวมทั้งแสวงหาแหล่งรายได้ใหม่เพื่อนำมาพัฒนาตำบล

๔. ประชาชนได้รับการพัฒนาทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐาน เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาท้องถิ่นและ การเรียนรู้ **คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น** มีช่องทางรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย สามารถปรับตัวต่อสภาพการ ที่เปลี่ยนแปลงไปและดำรงตนในสังคมได้อย่างมีคุณค่า

๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีอาชีพ รายได้ มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมมีความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน มีสุขอนามัยและความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บและยาเสพติด ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง

๖. พัฒนาชุมชนภายในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือให้เป็นชุมชนเข้มแข็ง มีจิตสำนึก มีศักยภาพในการร่วม คิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

๗.ประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นำท้องถิ่น ตระหนักถึงภาระหน้าที่ความรับผิดชอบในการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย มีคุณภาพ คุณธรรม โปร่งใส และยุติธรรม ประชาชนมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็นและมี ส่วนร่วมในการพัฒนาและการเลือกตั้งทุกระดับ

๘.ส่งเสริมการปฏิบัติตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ไร่นาสวนผสม และระบบ เกษตรอินทรีย์หรือ เกษตรชีวภาพ เพื่อลดการใช้สารเคมี ให้ประชาชนปลอดภัยจากสารพิษ

๙. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ

๑๐.ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักและมีจิตสำนึกที่ดีในการป้องกันและรักษา ทรัพยากรธรรมชาติให้สวยงามยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ยุทธศาสตร์ไว้ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษาและการส่งเสริมการศาสนาการพัฒนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจแบบ ฐานราก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากรและการบริการ ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ จึงกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์หลักใน การดำเนินงาน ๔ ด้าน พร้อมเป้าประสงค์ในแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

- เพื่อประชาชนอยู่ดีมีสุขจากการพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษาและการส่งเสริมการศาสนาการพัฒนาการ สาธารณสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

เป้าประสงค์

- เพื่อประชาชนอยู่ดีมีสุขจากสิ่งแวดล้อมดี สุขภาพดี ชุมชนเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจแบบ ฐานราก

เป้าประสงค์

- เพื่อประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากรและการบริการประชาชน

เป้าประสงค์

- เพื่อบุคลากรมีการพัฒนาการบริหารงานอย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพ
- เพื่อประชาชนได้รับการบริการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียง

เป้าประสงค์

- ประชาชนมีอยู่ดีมีสุข มีรายได้ มีอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- ประชาชนอยู่ดีมีสุขจากสิ่งแวดล้อมดี

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน

- ร้อยละของถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านเพิ่มขึ้น
- ร้อยละของถนนลูกรังเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านเพิ่มขึ้น
- ร้อยละของถนนที่ได้รับการปรับปรุง/ซ่อมแซม
- ร้อยละของพื้นที่ตำบลคลองเรือมีน้ำประปาใช้เพิ่มขึ้น
- ร้อยละการขุดลอกคลองระหว่างหมู่บ้าน
- ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษาและการส่งเสริมการศาสนาการพัฒนาการสาธารณสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

- ร้อยละของการพัฒนาศักยภาพของเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นักเรียน
- ร้อยละของการจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์เพื่อการจัดการศึกษา
- ร้อยละของเด็กนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับอาหารกลางวัน
- ร้อยละของเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และเด็กนักเรียนได้รับอาหารเสริมนม
- ร้อยละของประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี
- ร้อยละของประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม
- ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการ
- ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจแบบฐานราก

- ร้อยละของประชาชนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น
- ร้อยละของประชาชนได้รับการส่งเสริมอาชีพ

- ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากรและการบริการประชาชน

- ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการอบรม
- ร้อยละของบุคลากรได้รับโอกาสในการศึกษาดูงาน
- ร้อยละของประชาชนได้มีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น
- ร้อยละของประชาชนในพื้นที่ที่มีความสามัคคีปรองดอง สมานฉันท์
- ร้อยละของประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

- ร้อยละของประชาชนที่ใช้บริการมีความพึงพอใจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียง

- ร้อยละของประชาชนได้ปฏิบัติตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ร้อยละของประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ร้อยละของประชาชนตำบลคลองเรือสามารถบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล
- ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ

๒.๕ คำเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน

- ร้อยละของถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านเพิ่มขึ้น จำนวนปีละ ๓ สาย
- ร้อยละของถนนลูกรังเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านเพิ่มขึ้น จำนวนปีละ ๓ สาย
- ร้อยละของถนนที่ได้รับการปรับปรุง/ซ่อมแซม จำนวนปีละ ๕ สาย
- ร้อยละของพื้นที่ตำบลคลองเรือมีน้ำประปาใช้เพิ่มขึ้น จำนวนปีละ ๑ โครงการ
- ร้อยละการขุดลอกคลองระหว่างหมู่บ้าน จำนวนปีละ ๑ โครงการ
- ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ มากกว่า ร้อยละ ๘๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษาและการส่งเสริมการศาสนาการพัฒนาการสาธารณสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

- ร้อยละของการพัฒนาศักยภาพของเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นักเรียน จำนวนปีละ ๑ โครงการ
- ร้อยละของการจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์เพื่อการจัดการศึกษา จำนวนปีละ ๑ โครงการ
- ร้อยละของเด็กนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับอาหารกลางวัน จำนวนปีละ ๑ โครงการ
- ร้อยละของเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และเด็กนักเรียนได้รับอาหารเสริมนม จำนวนปีละ ๑

โครงการ

- ร้อยละของประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี มากกว่า ร้อยละ ๘๐
- ร้อยละของประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม มากกว่า ร้อยละ ๘๐
- ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการ มากกว่า ร้อยละ ๘๐
- ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ มากกว่า ร้อยละ ๘๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจแบบฐานราก

- ร้อยละของประชาชนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น มากกว่า ร้อยละ ๘๐
- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพ มากกว่า ร้อยละ ๘๐
- ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ มากกว่า ร้อยละ ๘๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากรและการบริการประชาชน

- ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการอบรม มากกว่า ร้อยละ ๘๐
- ร้อยละของบุคลากรได้รับโอกาสในการศึกษาดูงาน มากกว่า ร้อยละ ๘๐
- ร้อยละของประชาชนได้มีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น มากกว่า ร้อยละ ๘๐
- ร้อยละของประชาชนในพื้นที่ที่มีความสามัคคีปรองดอง สมานฉันท์ มากกว่า ร้อยละ ๘๐
- ร้อยละของประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มากกว่า ร้อยละ ๘๐

- ร้อยละของประชาชนที่ใช้บริการมีความพึงพอใจ มากกว่า ร้อยละ ๘๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียง

- ร้อยละของประชาชนได้ปฏิบัติตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง จำนวนปีละ ๑ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ร้อยละของประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนปีละ ๑ โครงการ

- ร้อยละของประชาชนตำบลคลองเรือสามารถบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล จำนวนปีละ ๑ โครงการ

โครงการ

- ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ มากกว่า ร้อยละ ๘๐

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ จัดหาบริการพื้นฐานที่จำเป็นแก่การดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ ขยายการบริการด้านสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษาและการส่งเสริมการศาสนาการพัฒนาการ

สาธารณสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาคน ชุมชน สังคม การศึกษา การสาธารณสุขพัฒนาเด็กและเยาวชน สตรี สงเคราะห์ ผู้สูงอายุ คนพิการงานพัฒนาคุณภาพชีวิต งานฝึกอบรม

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ การรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนลดอาชญากรรมและการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ พัฒนาสวนสาธารณะและการกีฬา

กลยุทธ์ที่ ๒.๔ จัดกิจกรรมสร้างความสามัคคีและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี

กลยุทธ์ที่ ๒.๕ จัดการศึกษาและพัฒนาการเพื่อเด็กก่อนวัยเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเพื่อให้ตรงกับตัวชี้วัด และภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจแบบฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ พัฒนาฝีมือในการประกอบอาชีพของประชาชนส่งเสริมอาชีพการบริการต่างๆ สนับสนุนให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมทำ ใช้หลักการมีส่วนร่วมและพึ่งพาตนเอง จัดตั้งและพัฒนากลุ่มอาชีพ กลุ่มออมทรัพย์ จัดลานค้าชุมชนโดยสอดคล้องแนวคิดเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน พึ่งตนเองในทุกโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากรและการบริการประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ ฝึกอบรมให้ความรู้แก่พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ ฝึกอบรมให้ความรู้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้นำ

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔.๔ การมีส่วนร่วมของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล จัดให้มีการประชุมฯ การประชุมประชาคม แสดงความคิดเห็น เสริมสร้างความรู้สร้างความสามัคคีป้องกันและสมานฉันท์

กลยุทธ์ที่ ๔.๕ เสริมสร้างความรู้และจิตสำนึกการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในตำบล

กลยุทธ์ที่ ๔.๖ พัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในสำนักงานและระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ไร่นา ส่วนผสม

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนทำการเกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ และการเลี้ยงสัตว์ ลดการใช้สารเคมี เพื่อให้ประชาชนปลอดภัยจากสารพิษ

กลยุทธ์ที่ ๕.๓ ส่งเสริมการลงทุนด้านการเกษตรและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๖.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ดินและน้ำปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าและมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสีย มลภาวะและสภาพแวดล้อมต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๖.๒ การรณรงค์ให้ประชาชนรักการปลูกต้นไม้และดูแลให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๖.๓ ส่งเสริมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยว

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ปรับปรุงและก่อสร้างสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่ออำนวยความสะดวก และความปลอดภัยแก่ประชาชน ความสวยงามของบ้านเมือง การระบายน้ำ ป้องกันน้ำท่วม เช่น การก่อสร้างถนน การปรับปรุงและซ่อมแซมถนน เป็นต้น

๒. ด้านแหล่งน้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำ เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงหน้าแล้ง ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการโดยการ ขุดเจาะบ่อบาดาล ขุดลอกคูคลอง และจัดหาภาชนะรองรับน้ำ เป็นต้น

๓. ด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชน โดยมุ่งพัฒนาอาชีพ และเน้นการรวมกลุ่มเพื่อสร้างรายได้ เช่น การอุดหนุนงบประมาณให้กับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และการฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชน

๔. ด้านสังคม

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ ได้ดำเนินการพัฒนาสังคมซึ่งสามารถแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

๔.๑ ด้านสาธารณสุข มุ่งส่งเสริม สนับสนุน ป้องกันและควบคุมการเกิดโรคระบาด การบริการด้านสาธารณสุข ให้ครอบคลุมและทั่วถึงเช่น จัดซื้อวัคซีน, น้ำยาและสารเคมีต่างๆ, อุดหนุนงบประมาณให้กับ

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคลองเรือ ในการดำเนินการต่างๆ

๔.๒ ด้านการศึกษา มุ่งส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ให้กับเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๔.๓ ด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณี มุ่งส่งเสริม สนับสนุน ศิลปวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น เช่น การจัดงานประเพณีของแต่ละหมู่บ้าน ประเพณีท้องถิ่นอำเภอวิหารแดง ประเพณีท้องถิ่นจังหวัดสระบุรีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในตำบลคลองเรือ

๔.๔ ด้านกีฬาและนันทนาการ มุ่งส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬา

ระดับตำบลการแข่งขันกีฬาของหมู่บ้านและการแข่งขันกีฬาระดับท้องถิ่นโดยร่วมการแข่งขันระดับต่างๆ

๔.๕ ด้านส่งเสริมความเข้มแข็งแก่ชุมชน มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนให้หมดไป เช่นโครงการรณรงค์และให้ความรู้แก่เยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติด

๔.๖ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มุ่งเน้นการป้องกันภัยต่างๆในตำบลเช่น การฝึกอบรม อพพร, การจัดซื้อและเปลี่ยนสารเคมีดับเพลิง เป็นต้น

๔.๗ ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ มุ่งเน้นให้ผู้พิการผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและผู้สูงอายุ

ได้มีโอกาสที่ดีขึ้น เช่น โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ เป็นต้น

๔.๘ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มุ่งเน้นการให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย เช่นโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารกับประชาชน

๕. ด้านการเมืองการบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการในด้านการเมืองการบริหารที่มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถ

ของบุคลากร การให้ประชาชนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ทันสมัยมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น โครงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ให้กับบุคลากรและประชาสัมพันธ์กิจกรรมของ อบต. เป็นต้น

๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการในด้านทรัพยากรธรรมชาติ ควบคู่ไปกับการพัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาสิ่งแวดล้อมโดยการปลูกต้นไม้,สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและการปลูกหญ้าแฝก

๗. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ปรับปรุงและก่อสร้างสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ประชาชน ความสวยงามของบ้านเมือง การระบายน้ำ ป้องกันน้ำท่วม เช่น การก่อสร้างถนน การปรับปรุงและซ่อมแซมถนน เป็นต้น

๘. ด้านแหล่งน้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านแหล่งน้ำ เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วง

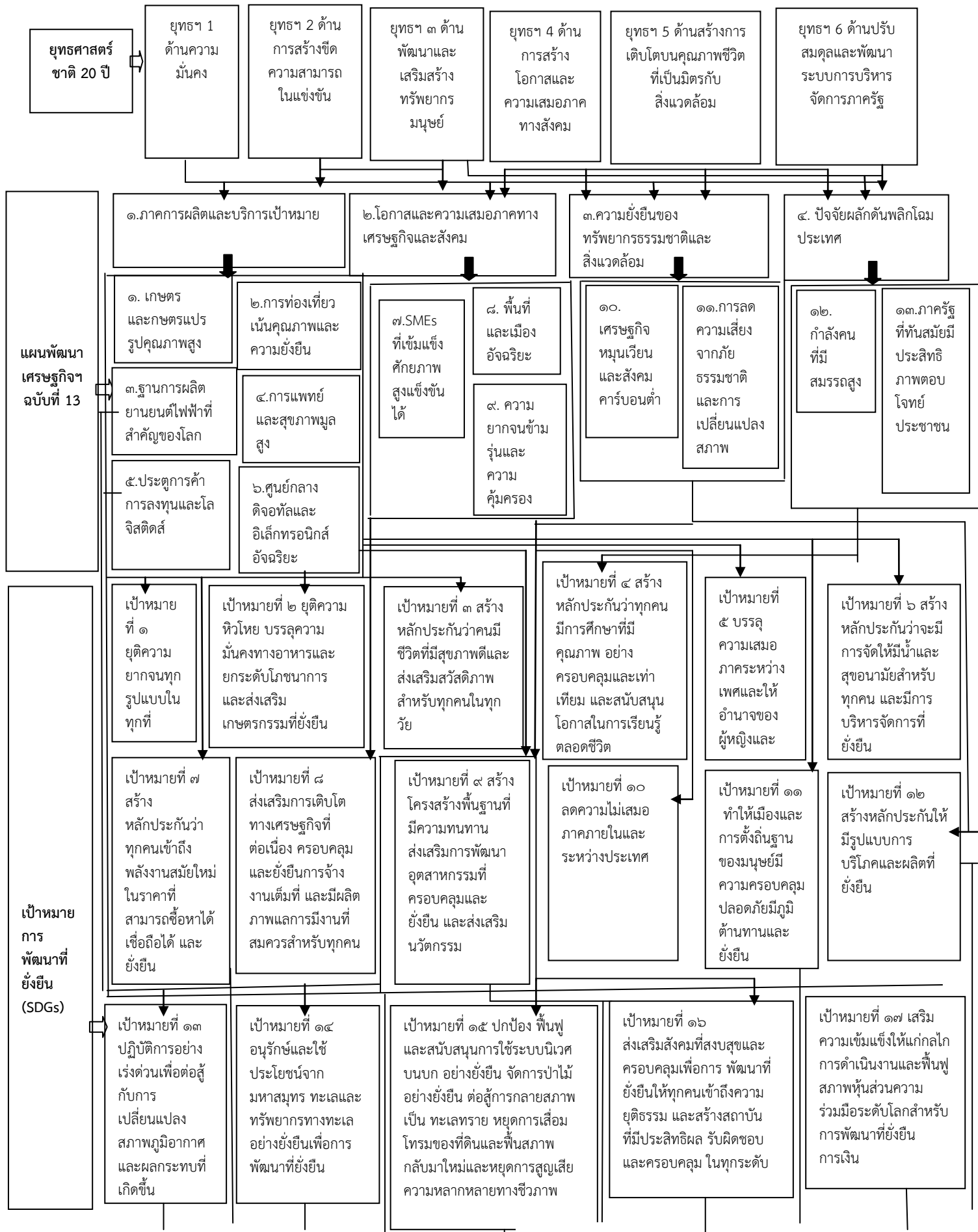
หน้าแล้ง ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการโดยการ ขุดเจาะบ่อนบาดาล ขุดลอกคูคลอง และจัดหาภาชนะรองรับน้ำ เป็นต้น

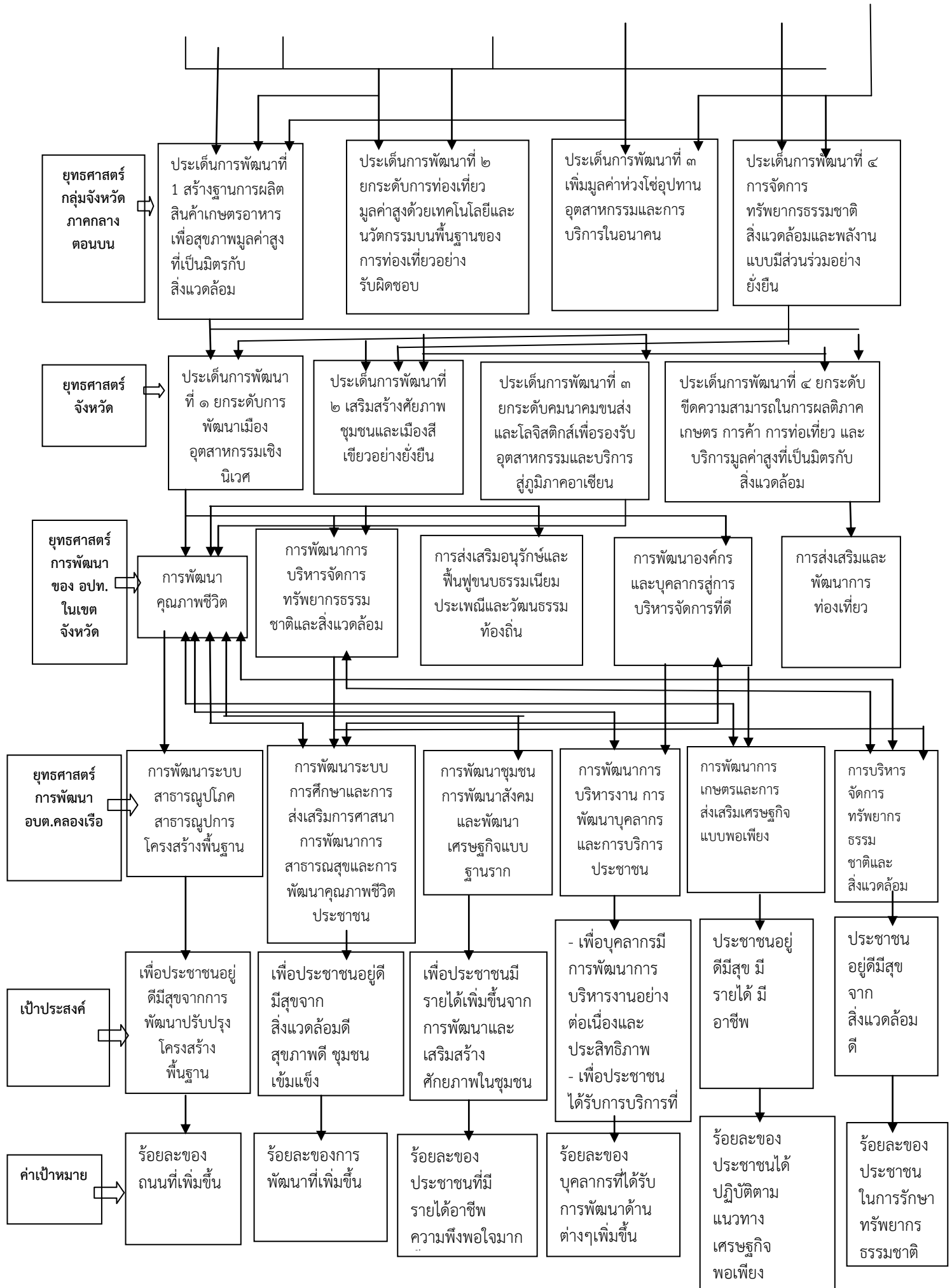
๙. ด้านเศรษฐกิจ

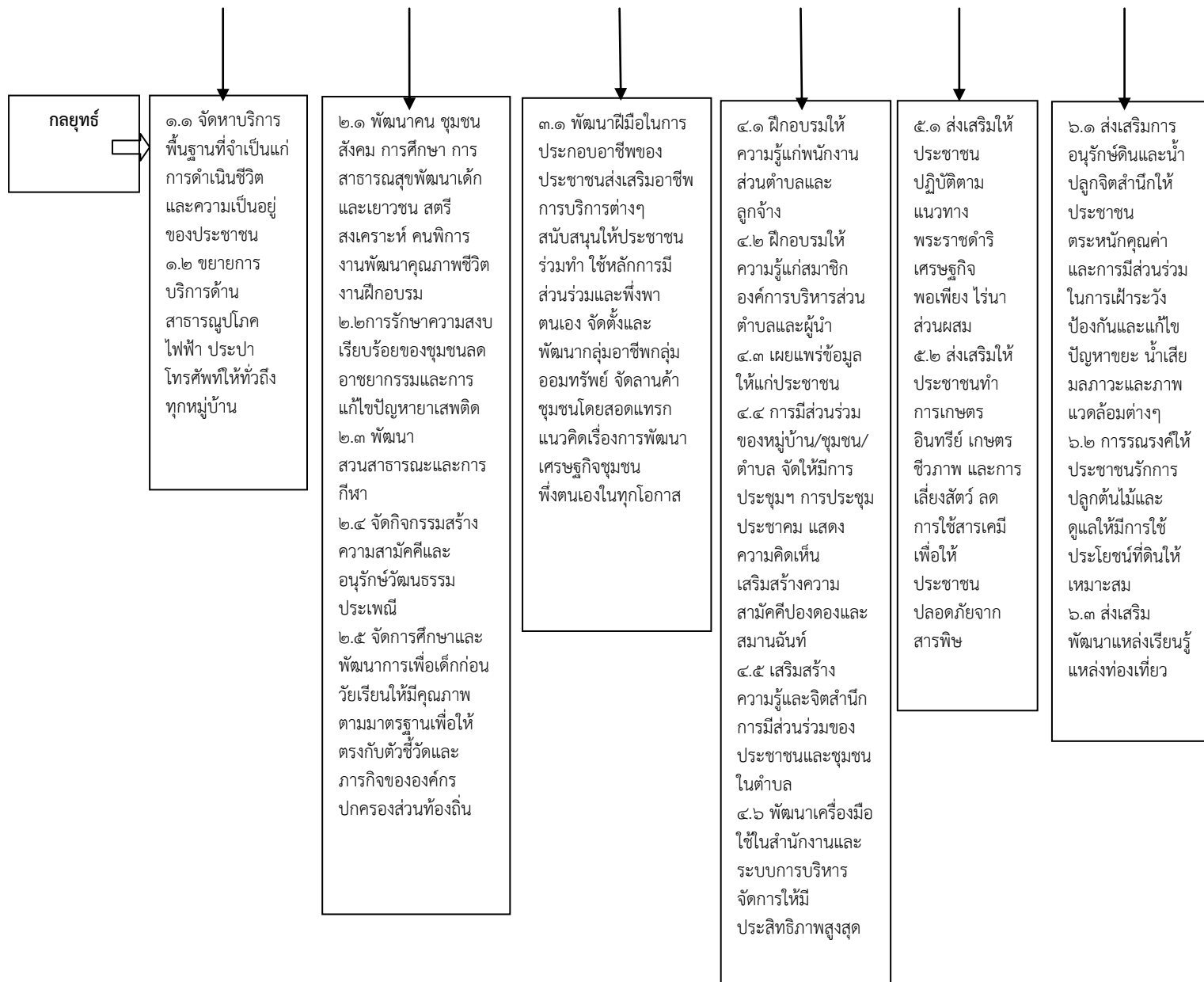
องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชน โดยมุ่งพัฒนาอาชีพ และเน้นการรวมกลุ่มเพื่อสร้างรายได้ เช่น การอุดหนุนงบประมาณให้กับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และการฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชน

๕) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

คลองเรือ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

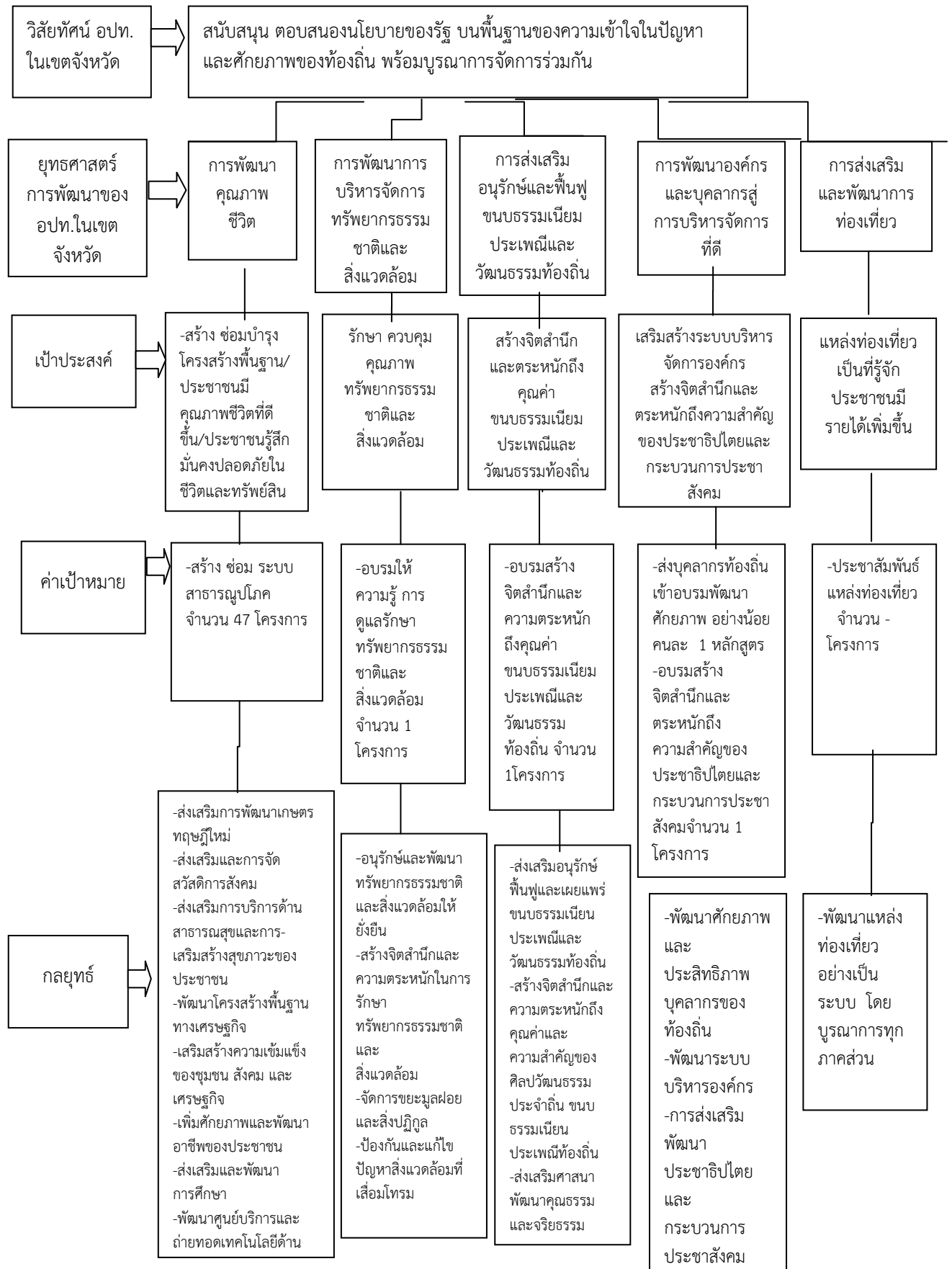

๕.๒ แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระบุรี

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ศักยภาพของท้องถิ่นวิเคราะห์สภาพแวดล้อม SWOT Analysis

(จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ

จุดแข็ง

๑. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ความรู้ ความสามารถและนโยบายการบริหารงานที่ชัดเจน
๒. มีระบบการให้บริการที่มีคุณภาพ การบริหารจัดการที่ดี
๓. บุคลากรให้ความร่วมมือในการดำเนินงานเป็นอย่างดี มีการทำงานเป็นทีม และมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานมากขึ้น
๔. มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน
๕. มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับการส่งเสริมด้านการเกษตร สามารถพัฒนาเป็น แหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้
๖. ประชาชนมีไฟฟ้าและประปาใช้อย่างทั่วถึง
๗. มีเส้นทางในการคมนาคมสัญจรและขนส่งสินค้า ที่สะดวกและเชื่อมต่อพื้นที่ได้อย่างทั่วถึงและหลากหลาย

จุดอ่อน

๑. งบประมาณมีจำกัดไม่เพียงพอในการพัฒนาให้ครอบคลุมทุกภารกิจ
๒. การจัดเก็บฐานข้อมูลต่างๆ ของตำบลยังไม่เป็นระบบ
๓. บุคลากรบางส่วนยังไม่มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคนิควิชาการใหม่ๆ ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน
๔. สภาพพื้นที่บางส่วนไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้ เนื่องจากเป็นของหน่วยงานอื่น หรือของเอกชนทำให้การพัฒนาในพื้นที่ไม่ต่อเนื่องและมีความล่าช้า
๕. การขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภคในช่วงฤดูแล้ง เนื่องจากไม่แหล่งต้นน้ำ และไม่อยู่ในเขตชลประทาน
๖. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชาชน เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาหนี้สิน เป็นต้น
๗. ประชาชนไม่ค่อยให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

โอกาส

๑. มีช่องทางเสนอของประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง
๒. นโยบายของรัฐเข้าถึงประชาชน และเอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๓. มีการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่
๔. มีการให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการในพื้นที่
๕. มีงบประมาณสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี

อุปสรรค

๑. นโยบายของรัฐที่เร่งด่วนและต้องดำเนินการ ทำให้การพัฒนาขาดความเป็นอิสระ และใช้งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน
๒. การขยายตัว การเจริญเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็ว ทำให้มีปัญหาด้านผังเมืองและการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๓. กฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานมีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ
๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ภาคการผลิตและบริการ เป้าหมาย	สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทานส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	ยกระดับการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ จัดหาบริการพื้นฐานที่จำเป็นแก่การดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ๑.๒ ขยายการบริการด้านสาธารณสุขปโภค ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน	- แผนงาน อุตสาหกรรมและโยธา - แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานพานิชย์	กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๒	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย	ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน	เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการศึกษาและการส่งเสริมการศาสนา การพัฒนาการสาธารณสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน	๒.๑ พัฒนาค้น ขุมชน สังคม การศึกษา การสาธารณสุข พัฒนาเด็กและเยาวชน สตรี สงเคราะห์ คนพิการงาน พัฒนาคุณภาพชีวิต งาน ผักอบรม ๒.๒ การรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนลดอาชญากรรมและการแก้ไข ปัญหาเสพติด ๒.๓ พัฒนาสวนสาธารณะ และการกีฬา ๒.๔ จัดกิจกรรมสร้างความสามัคคีและอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณี ๒.๕ จัดการศึกษาและ พัฒนาการเพื่อเด็กก่อนวัยเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเพื่อให้ตรงกับ ตัวชี้วัดและการกิจของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	- แผนงานงบ กลาง - แผนงานรักษา ความสงบภายใน การศึกษา - แผนงาน สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม - แผนงานสังคม สงเคราะห์ - แผนงานสร้าง ความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษาฯ กองสวัสดิการ สังคม กองสาธารณสุขฯ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๓	ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	โอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม	ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน	ยกระดับขีดความสามารถในการผลิต ภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยว และบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนการพัฒนาสังคมและการพัฒนาเศรษฐกิจแบบฐานราก	๓.๑ พัฒนาฝีมือในการประกอบอาชีพของประชาชนส่งเสริมอาชีพการบริการต่างๆ สนับสนุนให้ประชาชนร่วมทำ ใช้หลักการมีส่วนร่วมและพึ่งพาตนเอง จัดตั้งและพัฒนากลุ่มอาชีพกลุ่มออมทรัพย์ จัดลานค้าชุมชนโดยสอดคล้องแนวคิดเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองในทุกโอกาส	- แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด กองสวัสดิการสังคม

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	เป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืน SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๔	ด้านการปรับสมดุลและ พัฒนาระบบบริหารจัดการ ภาครัฐ	ปัจจัยผลักดันพลิกโฉม ประเทศ	ลดความไม่เสมอ ภาคภายในและ ระหว่างประเทศ	เสริมสร้าง ศักยภาพชุมชน และเมืองสีเขียว อย่างยั่งยืน	การพัฒนางองค์กรและ บุคลากรสู่การบริหาร จัดการที่ดี	๔.ยุทธศาสตร์การ บริหารงาน การ พัฒนาบุคลากร และการบริการ ประชาชน	๔.๑ ฝึกอบรมให้ความรู้ แก่นักงานส่วนตำบล และลูกจ้าง ๔.๒ ฝึกอบรมให้ความรู้ แก่สมาชิกองค์การ บริหารส่วนตำบลและ ผู้นำ ๔.๓ เผยแพร่ข้อมูล ให้แก่ประชาชน ๔.๔ การมีส่วนร่วมของ หมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล จัดให้มีการประชุมฯ การประชุมประชาคม แสดงความคิดเห็น เสริมสร้างความสามัคคี ปองดองและสมานฉันท์ ๔.๕ เสริมสร้างความรู้ และจิตสำนึกการมีส่วน ร่วมของประชาชนและ ชุมชนในตำบล ๔.๖ พัฒนาเครื่องมือใช้ ในสำนักงานและระบบ การบริหารจัดการให้มี ประสิทธิภาพสูงสุด	- แผนงาน บริหารงานทั่วไป - แผนงานสร้าง ความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษาฯ กองสวัสดิการ สังคม กองสาธารณสุขฯ - กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๕	ด้านการสร้างการเติบโต คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	ความยั่งยืนของ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภค และผลิตที่ยั่งยืน	ยกระดับขีด ความสามารถใน การผลิต การเกษตร การค้า การท่องเที่ยว และ บริการมูล ค่าสูงที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	การพัฒนาการ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๕. ยุทธศาสตร์ การเกษตรและการ ส่งเสริมเศรษฐกิจ แบบพอเพียง	๕.๑ ส่งเสริมให้ ประชาชนปฏิบัติ ตามแนวทาง พระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง ไร่นาสวนผสม ๕.๒ ส่งเสริมให้ ประชาชนทำ การเกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ และ การเลี้ยงสัตว์ ลด การใช้สารเคมี เพื่อให้ประชาชน ปลอดภัยจาก สารพิษ	- แผนงาน การเกษตร	- กองสวัสดิการ สังคม - สำนักปลัด กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๖	ด้านการสร้างการเติบโต คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	ความยั่งยืนของ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ทำให้เมืองและการตั้ง ถิ่นฐานของมนุษย์มี ความครอบคลุม ปลอดภัยมีภูมิ ด้านทานและยั่งยืน	เสริมสร้างศักยภาพ และเมืองสีเขียว อย่างยั่งยืน	การพัฒนาการ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๖.ยุทธศาสตร์การ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๖.๑ ส่งเสริมการ อนุรักษ์ดินและน้ำ ปลูกจิตสำนึกให้ ประชาชนตระหนัก คุณค่าและการมีส่วน ร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไข ปัญหาขยะ น้ำเสีย มลภาวะและภาพ แวดล้อมต่างๆ ๖.๒ การรณรงค์ให้ ประชาชนรักการปลูก ต้นไม้และดูแลให้มี การใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้เหมาะสม ๖.๓ ส่งเสริมพัฒนา แหล่งเรียนรู้ แหล่ง ท่องเที่ยว	- แผนงาน สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม - แผนงาน การเกษตร	- กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเรือ

ลำดับ ที่	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (ปัจจุบัน)	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (แก้ไขใหม่)	เหตุผลการแก้ไข	ยุทธศาสตร์	แผนงาน
๑	โครงการขยายท่อเมนประปา บริเวณซอยบ้านนางเยื่อน เปรมปรี หมู่ที่ ๒ <u>ปีงบประมาณ</u> ๒๕๖๖	โครงการขยายท่อเมนประปาบริเวณ ซอยบ้านนางเยื่อน เปรมปรี หมู่ที่ ๒ <u>ปีงบประมาณ</u> ๒๕๖๗	เพื่อต้องการแก้ไข ปีงบประมาณที่ ดำเนินการให้สอดคล้อง กับการจัดทำงบประมาณ รายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗	- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ หน้า ๔ ลำดับที่ ๓	- แผนงาน อุตสาหกรรมและ โยธา - กองช่าง
๒	โครงการขยายท่อเมนประปา บริเวณบ้านนายศักชัย ขอบคุย ถึง บ้านนายเสถียร ชันธวุฒิ หมู่ที่ ๕ <u>ปีงบประมาณ</u> ๒๕๖๖	โครงการขยายท่อเมนประปาบริเวณ บ้านนายศักชัย ขอบคุย ถึงบ้านนาย เสถียร ชันธวุฒิ หมู่ที่ ๕ <u>ปีงบประมาณ</u> ๒๕๖๗	เพื่อต้องการแก้ไข ปีงบประมาณที่ ดำเนินการให้สอดคล้อง กับการจัดทำงบประมาณ รายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗	- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ หน้า ๘ ลำดับที่ ๑๒	- แผนงาน อุตสาหกรรมและ โยธา - กองช่าง

ลำดับ ที่	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (ปัจจุบัน)	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (แก้ไขใหม่)	เหตุผลการแก้ไข	ยุทธศาสตร์	แผนงาน
๓	โครงการขยายถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก บริเวณ ทางเข้า หมู่ที่ ๕ ซอย ๓ ถึงบริเวณตรงข้ามบ้านนาย สุวัฒน์ นิลพัฒน์ ปีงบประมาณ ๒๕๖๗	โครงการขยายถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก บริเวณ ทางเข้า หมู่ที่ ๕ ซอย ๓ ถึงบริเวณตรงข้ามบ้านนายสุวัฒน์ นิลพัฒน์ ปีงบประมาณ ๒๕๖๖	มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ จะต้องแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนของประชาชน	- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ หน้า ๙ ลำดับที่ ๑๔	- แผนงาน อุตสาหกรรมและ โยธา - กองช่าง
๔	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีต เสริมเหล็ก บริเวณกลุ่มบ้านนาง บุหงา ทรัพย์สิน หมู่ที่ ๖ ปีงบประมาณ ๒๕๖๗	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีต เสริมเหล็ก บริเวณกลุ่มบ้านนาง บุหงา ทรัพย์สิน หมู่ที่ ๖ ปีงบประมาณ ๒๕๖๖	มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ จะต้องแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนของประชาชน	- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ หน้า ๑๐ ลำดับที่ ๑๗	- แผนงาน อุตสาหกรรมและ โยธา - กองช่าง

ลำดับ ที่	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (ปัจจุบัน)	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (แก้ไขใหม่)	เหตุผลการแก้ไข	ยุทธศาสตร์	แผนงาน
๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบริเวณกลุ่มบ้านนายวิชาญ รื่นกาย หมู่ที่ ๖ <u>ปีงบประมาณ</u> <u>๒๕๖๗</u>	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบริเวณกลุ่มบ้านนายวิชาญ รื่นกาย หมู่ที่ ๖ <u>ปีงบประมาณ</u> <u>๒๕๖๖</u>	มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน	- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ หน้า ๑๐ ลำดับที่ ๑๘	- แผนงาน อุตสาหกรรมและ โยธา - กองช่าง
๖	โครงการขยายถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นบ้านใหม่ จุดเริ่มต้นบ้านผู้ใหญ่พรนภา ฉิมยาม ถึงบริเวณบ้านนายอุ่น แก้วประดิษฐ์ พร้อมวางท่อเมนประปา หมู่ที่ ๙ <u>ปีงบประมาณ</u> <u>๒๕๖๖</u>	โครงการขยายถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นบ้านใหม่ จุดเริ่มต้นบ้านผู้ใหญ่พรนภา ฉิมยาม ถึงบริเวณบ้านนายอุ่น แก้วประดิษฐ์ พร้อมวางท่อเมนประปา หมู่ที่ ๙ <u>ปีงบประมาณ</u> <u>๒๕๖๗</u>	เพื่อต้องการแก้ไข ปีงบประมาณที่ ดำเนินการให้สอดคล้อง กับการจัดทำงบประมาณ รายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗	- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ หน้า ๑๒ ลำดับที่ ๒๒	- แผนงาน อุตสาหกรรมและ โยธา - กองช่าง

ลำดับ ที่	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (ปัจจุบัน)	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (แก้ไขใหม่)	เหตุผลการแก้ไข	ยุทธศาสตร์	แผนงาน
๗	โครงการปรับปรุงถนนสายวิหารแดง – คลองไทร โดยวิธีเสริมผิวแอสฟัลท์ คอนกรีต บริเวณหน้าโรงสีโชคทวี ถึง บริเวณหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบล คลองเรือ หมู่ที่ ๙ <u>ปีงบประมาณ</u> ๒๕๖๘	โครงการปรับปรุงถนนสายวิหารแดง – คลองไทร โดยวิธีเสริมผิวแอสฟัลท์ คอนกรีต บริเวณหน้าโรงสีโชคทวี ถึง บริเวณหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบล คลองเรือ หมู่ที่ ๙ <u>ปีงบประมาณ</u> ๒๕๖๗	เพื่อต้องการแก้ไข ปีงบประมาณที่ ดำเนินการให้สอดคล้อง กับการจัดทำ งบประมาณรายจ่าย ประจำปี ๒๕๖๗	- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ หน้า ๑๔ ลำดับที่ ๒๖	- แผนงาน อุตสาหกรรมและ โยธา - กองช่าง
๘	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการ บริหารสถานศึกษา <u>ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</u> <u>งบประมาณ</u> ๕,๔๐๐,๐๐๐	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการ บริหารสถานศึกษา <u>ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</u> <u>งบประมาณ</u> ๖,๐๐๐,๐๐๐	เพื่อต้องการแก้ไข งบประมาณให้ สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมายมากขึ้น	- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาทางการศึกษาและ การส่งเสริมศาสนา การพัฒนา งานสาธารณสุขและพัฒนา คุณภาพชีวิต - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หน้า ๑๑๗ ลำดับที่ ๑๐	- แผนงาน การศึกษา - กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม

ลำดับ ที่	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (ปัจจุบัน)	รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น (แก้ไขใหม่)	เหตุผลการแก้ไข	ยุทธศาสตร์	แผนงาน
๙	โครงการค่ายครอบครัว <u>ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</u> <u>งบประมาณ</u> ๕๐,๐๐๐	โครงการค่ายครอบครัว <u>ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</u> <u>งบประมาณ</u> ๑๐๐,๐๐๐	เพื่อต้องการแก้ไข งบประมาณให้ สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมายมากขึ้น	- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษาและ การส่งเสริมศาสนา การพัฒนา งานสาธารณสุขและพัฒนา คุณภาพชีวิต - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หน้า ๑๒๗ ลำดับที่ ๓	- แผนงานสังคม สงเคราะห์ - กองสวัสดิการ สังคม
๑๐	โครงการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพ กลุ่มสตรีตำบลคลองเรือ <u>ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</u> <u>งบประมาณ</u> ๕๐,๐๐๐	โครงการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพ กลุ่มสตรีตำบลคลองเรือ <u>ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</u> <u>งบประมาณ</u> ๑๐๐,๐๐๐	เพื่อต้องการแก้ไข งบประมาณให้ สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมายมากขึ้น	- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษาและ การส่งเสริมศาสนา การพัฒนา งานสาธารณสุขและพัฒนา คุณภาพชีวิต - ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หน้า ๑๒๘ ลำดับที่ ๕	- แผนงานสังคม สงเคราะห์ - กองสวัสดิการ สังคม